

ελαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγάμων γυναικῶν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Η'.

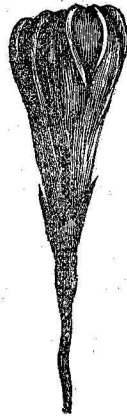
Πλείονα περὶ τῶν ἔξεων τῶν ἀνθέων.

Εἶδατε πολλάκις τὰ πρωῒδια ἀνθῆ, διαρκοῦντα μόνον ἀπὸ τῆς πρωῒας μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἢ ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Κατὰ τὸ ἀπόγευμα εἰσὶ πάντα κεκλεισμένα, καὶ τὸ φυτὸν φαίνεται λίαν λυπηρὸν· χωρὶς ἀνθῆ ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὴν ἐπομένην πρωῒαν πάλιν πληροῦται ἀνθέων, ἀνοίγουσι προτοῦ πολλοὶ ἐγερωθῶσι τῆς κλίνης καὶ νέα καθεκάστην πρωῒαν ἀναφαίνονται.

Εἶναι περιέργον νὰ βλέπη τις πῶς τὸ πρωῒδιον ἀνθος ἀνοίγει, εἴτα δὲ κλείει ἵνα ἀποθάνῃ. Ἐὰν προσέξῃτε τὸ ἀπόγευμα θὰ ἴδῃτε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ κάλυκα ἔχοντα τὸ σχῆμα τῆς ὧδε παρατιθεμένης εἰκόνης. Μέρους τοῦ ἀνθους, ὡς παρατηρεῖται, εἶναι ἐστριμμένον κατὰ τὴν αἰχμηρὰν ἄκρην τοῦ ἐλικοσιδῶς, ἥτοι ἐν εἶδει ἐκπώμαστῆρος. Ὁ κάλυξ οὗτος ἔσται ἀνοικτὸν ἀνθος τὴν ἐπομένην πρωῒαν.

Ἡ ἐτέρα εἰκὼν αὕτη παρίστα τὸ ἀνθος, ὡς φαίνεται, ὅταν εἶναι διάνοικτον. Ἐκ τοῦ κατωτέρω μέρους τοῦ ἀνθους ἀνέρχονται οἶονε πλευραὶ, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἀπο-

στηρίζοντο· αὐτὸ βάθρου, ἀλλὰ θὰ ἦτο χαλαρὸν ὡς ῥάκος. Τὸ ἄνω ἀνοικτὸν μέρος τοῦ ἀνθους εἶναι πολὺ λεπτὸν, καὶ αἱ πλευραὶ πληροῦσι τὴν αὐτὴν χρῆσιν, ἣν οἱ ἱστοὶ τοῦ ἀλεξιθερόχου.

Ἐν τῷ σχήματι τῷδε βλέπετε πῶς τὸ ἀνθος φαίνεται ὅταν ἦναι ἐν μέρει κλειστὸν. Τὰ ἄκρα τῶν πλευρῶν εἰσὶ πάντα ἐστραμμένα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀνθους. Κλίνουσιν ἐντὸς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἀνθος μακραίνεται καὶ θνήσκει. Παράδοξον δὲ ὅτι αἱ πλευραὶ τοῦ ἀνθους διπλοῦνται τοσοῦτον διαφόρως ὅταν κλείρῃ, παρ' ὅσον ὅταν ἀνοίγῃ. Προτοῦ ἀνοίξῃ διπλοῦνται ἐλικοσιδῶς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρώτῃ εἰκόνι. Ὅταν κλείρῃ, θὰ ὑπεθέτομεν ὅτι διπλοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει οὕτω. Ἡ κλίσις γίνεται εὐθεία

καὶ τὰ ἄκρα συνέρχονται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνθους.

Εἰσὶ τινὰ ἀνθῆ ἀνοίγοντα μόνον τὴν νύκτα, ὅπως δεῖξωσι τὸ κάλλος αὐτῶν μόνον ἐπ' ὀλίγας ὥρας, εἴτα δὲ μακραίνονται καὶ θνήσκουσι. Οὐδέποτε ἐπιτρέπουσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς αὐτῶν. Πόσον λυπηρὸν θὰ ἦτο ἐὰν τὰ πλείστα τῶν ἀνθέων δὲν διήρκουν πλείότερον.

Κατὰ τὴν ἀνοίξιν, τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον, ἔχομεν διάφορα ἀνθῆ διαδεχόμενα ἀλλήλα· τινὰ διαρκοῦσιν ἐπ' ὀλίγον, τινὰ δὲ τρέχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ἐκαστον ἔχει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐποχὴν καὶ ἀνοίγει κατὰ τὸν ὁρισμένον χρόνον καθ' ἑκαστον ἔτος. Ἐν τῇ διαδοχῇ ταύτῃ τῶν ἀνθέων οὐδέποτε μένομεν ἀνεῦ τινος ἐξ αὐτῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἑωσοῦ τὸ ψῦχος καὶ ὁ χειμὼν πάλιν ἔλθῃ. Ὁ Θεὸς ἐπομένως ἐφωδίασεν ἡμᾶς μετ' ὡραία πράγματα νὰ βλέπωμεν ἐν τοῖς κήποις καὶ τοῖς ἀγροῖς καθ' ὅλους τοὺς ὁπωσοῦν θερμοὺς μῆνας.

Τὴν ἀνοίξιν τὰ ἀνθῆ εἰσὶ μικρὰ καὶ τρυφερά, ἀλλὰ συνήθως χύνουσι γλυκεῖαν εὐωδίαν. Τὸ θέρος ἔχομεν πολὺ πλείότερα ἀνθῆ ἢ ὅσα τὴν ἀνοίξιν, ἢ τὸ φθινόπωρον. Ἐχουσι πᾶσαν ποικιλίαν χρώματος καὶ σχήματος· εἰσὶ συνήθως λίαν εὖοσμα, ὥστε ὁ ἀὴρ πληροῦται εὐαρέστων ὁσμῶν. Τὸ φθινόπωρον τὰ ἀνθῆ ἐν γένει ἔχουσι λαμπρὰ χρώματα, εἰσὶ δὲ λίαν ἐπιδεικτικὰ, ἀλλ' ὀλίγα τούτων ἔχουσιν ὁσμὴν.

ΟΙ ΔΑΝΟΙ

Πρὸ τινῶν μόλις ἑτῶν ὅλοι οἱ Δανοὶ, ὁ τρόμος τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐμπορίου, ἦσαν πειραταὶ καὶ πολλάκις μάλιστα ἐπὶ Ἀλφρεδου ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Ἀγγλους. Μερὶς δὲ τις φέρει τὸ ὄνομα Ἀγγλοῖ· ἐξ ὧν νομίζουσι τινες ὅτι ἐλήφθη καὶ τὸ ὄνομα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Οἱ Δανοὶ ἔχουσι κανονικὰ χαρακτηριστικὰ, εἰσὶ ξανθοὶ, ὑψηλοὶ καὶ ἐνδύονται ὅπως οἱ Γερμανοὶ καὶ

λήγει εἰς ὅζῳ κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἀνθους, στερεοῦσαι οὕτω τὸν κάλυκα καὶ χρησιμεύουσαι οἶονε ὡς παράπηγμα πρὸς φυλακὴν αὐτοῦ. Ἀνεῦ τῶν πλευρῶν τούτων δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσταται ὡς πότῃριον ἐπὶ τοῦ